

Notificado: 11/01/2016
Letrado: GUILLEM BALAGUER
Fecha Actuación: 08/01/2016

**JDO. CONTENCIOSO/ADMTVO. N.
PALMA DE MALLORCA**

SENTENCIA: 00002/2016

N.I.G: 07040 45 3 2015 0000336

Procedimiento: PO PROCEDIMIENTO ORDINARIO 0000044 /2015 /

Sobre: PROCESOS CONTENCIOSOS-ADMINISTRATIVOS

Part recurrent: PEDRO RIERA OLIVER i MARIA ANTONIA MORA FELIU
Lletrat: Raul Sagarra Tàpia

Part demandada: AJUNTAMENT DE SON SERVERA
Procuradora: Xim Aguiló de Cáceres Planas
Lletrats: Guillem Balaguer Mayol i Catalina Magdalena Servera Gual

PROCEDIMENT ORDINARI NÚM. 44/2015, disciplina urbanística

SENTENCIA NÚM. 2/2016

Jutgessa: Núria Ramos Magem

Palma, 4 de gener de 2016

FETS

Primer. En data 19 de març de 2015, el lletrat Raul Sagarra Tapia, en representació de PEDRO RIERA OLIVER i MARIA ANTONIA MORA FELIU, interposà un recurs contenciós contra la resolució dictada per l'Alcalde de l'Ajuntament de Son Servera, de data 17 de desembre de 2014, que finalitza l'expedient de restabliment de la legalitat urbanística.

Segon. En data 6 de maig de 2015, es va admetre el recurs a tràmit mitjançant una provisió i es requerí a l'Administració demandada l'Expedient administratiu.

Tercer. En data 4 de setembre de 2015, la part recurrent va presentar la demanda corresponent; la súplica de la demanda diu: "...en su día dicte Sentencia por la que se declare la nulidad de la citada resolución así como el resto de actos administrativos derivados o dictados como consecuencia de lamisma, y declarando a su vez la expresa imposición en costas a la demandada".

Quart. El procurador Xim Aguiló de Cáceres Planas, en representació de l'AJUNTAMENT DE SON SERVERA, va presentar escrit de contestació a la demanda i s'oposà a la seva estimació.

Cinquè. Una vegada practicada la prova admesa, les parts van presentar escrit de conclusions. Les actuacions han quedat vistes per a dictar sentència.

FONAMENTS JURÍDICS

Primer. L'objecte del recurs i la quantia.

Aquest procediment té per objecte la resolució dictada per l'Alcalde de l'Ajuntament de Son Servera, de data 17 de desembre de 2014, que finalitza l'expedient de restabliment de la legalitat urbanística.

La quantia es fixa en indeterminada.

Segon. Caducitat de l'expedient.

En aplicació de la doctrina del nostre Tribunal Superior de Justícia, el termini per iniciar i concloure els expedients de restabliment de la legalitat urbanística és d'un any; així doncs, i atès que aquest període no ha transcorregut a la vista de l'expedient administratiu i les al·legacions de les parts, no és pot apreciar caducitat d'expedient.

Tercer. Manca de motivació.

La resolució impugnada motiva adequadament la seva decisió, atès que és possible saber els motius d'aquesta. En efecte, atès que el porxo construït sense llicència municipal no és susceptible de legalització d'acord amb les normes urbanístiques d'aplicació al termini municipal de Son Servera s'ha de procedir a la seva demolició per tal de restablir la legalitat urbanística infringida; i aquesta és l'argumentació o motivació que fa que no pugui prosperar tampoc aquest motiu d'impugnació ni el relatiu a la manca de procediment previ a la resolució.

Pel que fa a les altres manifestacions de la demanda, cal afegir que:

Primer, l'expedient de restabliment de la legalitat urbanística es va iniciar per manca de llicència urbanística de les obres realitzades -pèrgola i tarima- i aquest fet no és controvertit.

Tampoc és controvertit el fet de què les obres es realitzessin amb anterioritat a l'entrada en vigor de la Llei 2/2014, de 25 de març. Aquest fet determina que sigui d'aplicació a Llei 10/1990, de disciplina urbanística, que obligava a obtenir la corresponent llicència urbanística quan es pretenia la modificació de l'aspecte exterior de l'edificació; per tant, cap rellevància té el fet de què la pèrgola i la tarima siguin desmotables o no, en tant que sí modifiquen l'aspecte exterior de l'edificació i, per tant, la llicència municipal era necessària abans de realitzar les obres de referència.

Segon, el restabliment de la legalitat urbanística resulta necessària, ja que la pèrgola de fusta no és susceptible de legalització conforme les normes subsidiàries de Son Servera i així ho motiva també la resolució impugnada, que entén que la pèrgola se situa en zona de reculada. Tampoc resulta rellevant aquesta circumstància, ja què el fet és que la seva instal·lació requeria de llicència municipal i no s'ha

obtingut, d'aquí la decisió de la resolució impugnada que imposa la seva demolició. La qüestió relativa a si es troba o no en zona de reculada la pèrgola de referència no és objecte d'aquest procediment, sinó que ho seria en cas d'impugnació de la resolució que denegues la seva instal·lació, però no la que imposa la seva demolició -que és la impugnada en aquest procediment-.

Tercer, tampoc resulta acreditat el fet invocat per la recurrent relatiu a la violació del principi d'igualtat de tracte, atès que la certificació del secretari de l'Ajuntament acredita que també s'han iniciat expedient de disciplina urbanística contra els propietaris de locals que, com la recurrent, han executat obres similars al mateix o carrers adjacents.

Per tots aquests motius, cal desestimar la demanda.

Quart. En aplicació de l'article 139 LJCA, vigent en el moment d'interposar el recurs, s'imposen les costes a la part recurrent.

DECISIÓ

Desestimo el recurs presentat pel lletrat Raul Sagarra Tapia, en representació de PEDRO RIERA OLIVER i MARIA ANTONIA MORA FELIU, i, en conseqüència, confirmo la resolució impugnada.

Imposa les costes a la part recurrent.

Notifiqueu aquesta resolució a les parts i informeu-les que no és ferma i s'hi pot interposar recurs d'apel·lació.

Porteu l'original al llibre de sentències d'aquest Jutjat i deixeu-ne una testimoniança a les actuacions.

Així ho pronuncio, mano i signo.